

જાતીય ગાંધીનગર

પમરાટ
સત્તની કાંઠાળી કેડી પર પુષ્પ બની પચાનખો; ઝેર જગતનાં સુરવી સુરવી અમૃત ઉતરનાં વાજો ! માંડે જીવન અંજલિ યાજો...!

- કરસનદાસ માલોક

પાયેય
- રમેશ ૬૬૬૨

એક ડગલાની યાત્રા...

માણસની આંતરિક જરૂરિયાતમાં કદાચ પ્રાર્થના સૌ પ્રથમ આવે. આપણે સહુ કોઈ અગોચર તંતુથી જોડાયેલા છીએ. આવી અનુભૂતિ વિચારશીલ માણસને એક કદમ આગળ લઈ જાય છે. આપણી આસપાસનો જાગતિક જે માહોલ છે એ અપયાંમ છે કદાચ આપણી વિદેશભ્રમણને સમજવા માટે. અને એટલે જ દરેક વ્યક્તિની તલાશ હોય છે કોઈક ધરપત આપે એવા મહાત્મવની. આનું કોણ હોઈ શકે ? આપણા કવિ 'ધાયલ' આ અભિપ્રાને સરસ રીતે બયાન કરે છે.. જગલના માધ્યમથી.. 'જેની તને કહે છે નથી વાતનો સમય.. યાચું છું એના દારે મુલાકાતનો સમય !' આ યાચના જેવી તેવી નથી.. જગત આખું જેના ધબકારથી ચાલી રહ્યું છે એવી કોઈ સુપરપાવર માટે કરેલી આ વાત છે.. માગવું તો આપણા જેવા માણસો પાસે શું માગવું ? જેણે આપણા સહુને જીવન આપ્યું છે એ જીવનદાતાને જ હાથ જોડીએ એમાં ખુમારી છે..!

આપણી યાચના મોટેભાગે યાંત્રિક હોય છે. એમાં કોઈ વિવિધતા કે જીવનનો સાચો અર્થ શોધીને થતી માગણી ભાગ્યે જ જોવા મળે છે. આપણું સુખ દૈનિક તુષિતઓની પૂર્તિમાં જ સમાઈ જાય છે. ઘણીવાર આ નાનાં નાનાં પ્રલોભન જ આપણા માટે આસક્તિ બની જાય છે. આપણી લાચારી જ ફક્ત જેનો આધાર હોય એવી માગણીનો કોઈ અર્થ નથી.. આપણે આ વિશાળ જગતનો અભિન્ન હિસ્સો છીએ જેનો સર્જક એક અદ્ભુત વિરાટ જેને આપણે ઈશ્વર કહીએ છીએ એ છે. અને એની સામે જ્યારે કોઈ આજીજ કરીએ ત્યારે એમાં એ ખુમારીનો ભાવ પ્રગટ થવો જોઈએ..

આમ જોઈએ તો ઈશ્વરે આપણને લખવું અસ્તિત્વના માલિક જન્મજાત જ બનાવી દીધા છે.. હેંણમાં હામ દિલમાં ઉત્તમ ભાવ અને હાથમાં થોડોક હુન્નર જો હોય તો જગતમાં દુઃખી થવા જેવું કશું છે જ નહીં. જે ખુશીઓ ઘડીકમાં કરમાઈ જવાની હોય એના માટે આટલી મોટી હસ્તીની સામે શું કામ જવું ? જગતના તાત પાસે એવી માગણી કરવી જોઈએ કે એક ચિરંતન આનંદ આપણા જીવનને સભર બનાવી જાય..

પ્રાર્થના એ કોઈ શબ્દોની મોહતા જ નથી. એ નથી કોઈ આકારમાં બંધાયેલી. કોઈ ઈમારતની ભવ્યતા સાથે પણ એને લેવાદેવા નથી. ઉજળાં કપડાં કે સંગીતમય સુરાવલિઓ થકી જ એના મર્મને પામી શકાતો નથી. પ્રાર્થના એ દિલનો ઉદગાર છે કોઈ શુદ્ધ કર્મકાંડ નથી. પ્રાર્થનાનો એક પરિચલ હોય છે જે સુવાસ બનીને ફેલાય છે.. એમાં શબ્દો એ ચાલકબળ નથી હટયતો શુદ્ધ ભાવ એનો આત્મા છે.. માર્દલોના માર્દલો ચાલવાની મુસાફરી જ્યાં સફર ના થાય ત્યાં ઘણીવાર એકાદ ડગલું પણ બસ થઈ જતું હોય છે પરમ તત્વને પામવા માટે.

કોંગ્રેસની ભૂમિકા બદલાશે

રાહુલ ગાંધી હવે કોંગ્રેસના સર્વોચ્ચ નેતા તરીકે પૂરી તૈયારી સાથે સંસદથી લઈ ચૂંટણી મેદાન સુધી સક્રિય બની ગયા છે. હવે જી-૨૩ના વરિષ્ઠ નેતાઓની તુટી બોલતી બંધ માગી જ લે છે. એ જ રીતે મહુઆ મોઈના જેવાં સેલિબ્રિટી સાંસદને ધીમે બોલવાની ટકોર કરનારા ભાજપી પીઠાસીન સ્પીકર સામનો એ સાંસદનો આકોશ પણ વાજબી છે. વિપક્ષોમાં જાણે નવી ઊર્જાનો સંચાર થયો છે અને તે આગામી લોકસભાની ચૂંટણીમાં સત્તાપલટો કરવા માટે એક મંચ પર આવે તેવી શક્યતા નકારી શકાતી નથી. ચૂંટણી વ્યૂહના જાણપ્રલ પ્રશ્નાંતકિશોરે એક વાત બધાને ગાઈવગાડીને કરી જ દીધી છે અને તે એ કે કોંગ્રેસના સહયોગ વગર પ્રાદેશિક પાર્ટીઓ ભારતીય જનતા પાર્ટીને સત્તા પરથી હટાવી શકે એ શક્ય જ નથી. મહારાષ્ટ્રના મહત્વાકાંક્ષી નેતા શરદ પવાર પણ આ સત્ય સ્વીકારીને ચાલી રહ્યા છે. વિપક્ષો માટે પ્રશ્ન એ છે કે શું કોંગ્રેસ વડાપ્રધાન

પદના ચહેરા તરીકે વિપક્ષના અંગભૂત એવા કોઈ પ્રાદેશિક નેતાને સ્વીકારવા સહમત થશે ? મમતા બેનરજીએ ઘૂઘરા બાંધી જ દીધા છે. શરદ પવાર પણ તૈયાર બેઠા છે - જીવનની છેલ્લી તકની રાહ જોઈને. અને તેલંગાણાના ચતુર નેતા કેસીઆર પણ સપનાં જોઈ રહ્યા છે. રાહુલ ગાંધી એટલી જ જાહેરાત કરી દે કે કોંગ્રેસ આ ટર્મ પૂરતા વિપક્ષના અંગભૂત એવા કોઈ નેતાને વડાપ્રધાન પદના ચહેરા તરીકે સ્વીકારવા તૈયાર છે તો જરૂર આ ઘોંચમાં પડેલું ગાડું પાટા પર ચડી શકે એમ મંચ પર આવે તેવી શક્યતા નકારી શકાતી નથી. કોંગ્રેસ પોતે અત્યારે ઘણી નાજુક પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થઈ રહી છે. એનો સંઘર્ષો ભાર હવે પરિવારનાં જ ભાઈબહેનના શિરે આવી ગયેલ છે. સોનિયા ગાંધી અસ્વીકૃત બની ચૂક્યાં છે. વરિષ્ઠ કોંગ્રેસીઓ નારાજ છે. પંજાબ જેવા રાજ્યમાં ભાઈ-બહેનની જોડીને પસંદ કરેલો કોંગ્રેસનો પ્રદેશ પ્રમુક કાલીને ધુમાડો ગયો છે. નવજોત સિદ્ધુએ મુખ્યમંત્રી પદથી ઓછું કશું જ ખખટું નથી. અમરિંદર સિંઘ

જેવા નીવડેલા નેતાને એણે પાર્ટીમાંથી દૂર થઈ જવા અને ભારતીય જનતા પાર્ટીના ખોળે બેસી જવા મજબૂર કરી દીધા. તે પછી એણે મુખ્યમંત્રી બનવાના જ ધમપણડા કરવા કર્યું તે ભાઈબહેન સહિત પંજાબના કોંગ્રેસીઓ કે પ્રજાને ગમ્યો નથી. મુખ્યમંત્રી તરીકે એની જ ટીમના ચરનીને મૂક્યા ત્યારે પણ એણે વાંધાવચકા ચાલુ રાખીને વરિષ્ઠ વ્યૂહરૂપને હટાવ્યા હતા. હવે પાર્ટી જ્યારે ચરનીને મુખ્યમંત્રી પદના ચહેરા તરીકે આગળ ધરવાનું મન બનાવી રહી છે ત્યારે નવજોત સિદ્ધુ બળવાના મુડમાં છે. એ બળવો કરીને કોની સાથે બેસી શકશે તે કહેવું મુશ્કેલ છે કારણ કે ભાજપે તો અમરિંદર સિંઘને પાંખમાં લીધા પછી હાલ પૂરતા સિદ્ધુ માટે ભારણા બંધ જ કરી દીધા છે. રાહુલ અને પ્રિયંકાએ જરા વધુ ઉદાર બની કોંગ્રેસના પ્રાદેશિક નેતાઓ તથા વિપક્ષોને મહત્વ આપી કિંગમેકરની ભૂમિકા ભજવવાની જરૂર છે. એ સિવાય કેન્દ્રમાંથી ભાજપને હટાવવાનું સપનું માત્ર સપનું જ બની રહે એવી શક્યતા છે.

પણ, પુષ્પ ને પ્રકૃતિ પરમાત્માના પ્રતિનિધિ છે!

એક કર્મયોગી ઓફિસમાં સમયસર આવી ગયા. ઓફિસ સુપ્રિટેન્ડેન્ડને નવાઈ લાગી. તેથી પૂછ્યું : 'આપ કોઈ ધાર્મિક વિધિ, પૂજા-પાઠમાં રોકાયેલા હતા છતાં...! હવે પછી સામાન્ય રીતે કહ્યું: 'ચાલે, કોઈ આવા પ્રસંગે હેલા-મોડું થાય...! હવે કર્મયોગીએ સરસ જવાબ આપ્યો: 'તો આવા વિધિ-વિધાનનો કોઈ અર્થ જ ન રહે. હવે પછી રૂમમાં જતા જતા તેમણે જણાવ્યું: 'ધર્મને ન્યાય અને કર્મને અન્યાય આવું તે વળી હોતા હશે !' ધૂ: ધારયતિ ઈતિ ધમ. વ્યક્તિ તથા સમાજને ધારણ કરે તે ધર્મ. વ્યાસમુનિ કહે છે: 'આત્મન: પ્રતી-કૂલાનિ અન્યેયું મા સમાચરેન ! અર્થાત: મને જે પસંદ નથી એવું આચરણ મળ્યું છે બીજા પ્રત્યે પણ ન કરું. જ્યારે તુલસીદાસ કહે છે કે, બીજાનું ભવું કરવું તે સૌથી મોટો ધર્મ. નીતિ, ફરજ, કર્તવ્ય, સદાચાર... આવા મૂલ્યોમાં પણ ધર્મને જોઈએ છીએ ત્યારે થાય કે, માણસનું જીવન આવા ધાર્મિક વિધિ-વિધાન પરંપર ગોણ બની જાય છે. ધર્મ વ્યા પક છે. કોઈ ચોકકા કે વ્યાખ્યામાં બાંધી ન શકાય. છતાં તે વ્યક્તિગત પણ છે. પૂજા-પાઠ કરવા, નકરવા તેમાં દરેક વ્યક્તિ સ્વતંત્ર છે. કોઈને રોકી કે ટોકી ન શકાય. પણ આ બધું પોતાના મૂળ કર્મ અથવા

કર્તવ્યના ભોગે તો નહીં. તેના અમલ સાથે આચરણમાં પ્રતિબિંબિત થવું જોઈએ. નીતિ અને રીતિમાં આવવું જોઈએ.

પાસ કરી સરકારી નોકરી ન હોય તે પૂર્વની અને નોકરી મળ્યા પછી એ કર્મચારીની માનસિકતા કોઈ પેરામીટરમાં માપવા બેસે તેને પેરાલિસીસ થઈ જાય એવું બને. નોકરી મેળવવા જે પરિશ્રમ કર્યો હોય ...ને મળ્યા પછીની સ્થિતિ સાલ જુદી હોય છે. ઓછું કામ હોય અથવા કામ લેનાર ઉપરી નબળો હોય તો કોઈ વળી ગર્વ અનુભવતો હોય એમ કહે, અમારે તો રામના રાજ છે... ને વળી કોઈ બોસ દસરડો કરાવે છે એવું પણ કહે. જરાય ખોટું ચલાવી ન લે ! અને કામ પર સમયસર આવ્યા પછી પણ શું, કામ થાય છે ખરું ? આ મોટો ને સળગતો પ્રશ્ન છે. કોઈ એવા પગ કે પાસ વગરનો અરજદાર કામ અર્થે ટેબલ પાસે આવીને ઉભો રહે ત્યારે તેની લાચારી, મજબુરી અમાપ હોય છે. ખુરશીમાં બેઠેલો કોઈ બાબુ તેની સામે કેવી રીતે જુએ છે, કેવો જવાબ આપે છે... એ જાણ્યા પછી તેમનો ધાર્મિક દંભ ઉઘાડો પડી

જાય છે. નીજી ધર્મના ધજાગરા ઉડે છે. કર્મનો સિદ્ધાંત અદ્વરતાલ થઈ જાય છે. હા, અહીં કોઈ અપવાદને યાદ ને બાદ કરવા રહ્યા. ખરાબ સાથે સારા અનુભવો પણ ઓછા નથી હોતા. એક ક્ષણ માટે અરજદારની જગ્યાએ પોતાની જાતને મુકવામાં આવે તો પારકી પીડા સમજાય. અને ખરા માનવધર્મની મુલવણી થાય. બાકી અરજદારની ગરજ પ્રમાણે કોઈ ફરજ બજાવે તે મુદ્દો અહીં છોડેડવા જેવો નથી. કારણ કે અમુક માણસ ચંપલ નહીં પણ વખતો વખત ચાલ બદલતા હોય છે.

ભગવાન બુદ્ધે કહ્યું છે: જે ધર્મનો પાયો જીવનની પવિત્રતા છે અને એનું શિખર જીવ પ્રત્યેનો પ્રેમ છે, તે ધર્મ જગતના સર્વ બંધનમાંથી મુક્તિ આપાવે છે. ધર્મ ને જીવન અભિન્ન છે. અલગ ન હોઈ શકે.

ધર સામે હથેલી જેવો બગીચો છે. છોડ પર ખીલેલાં ફૂલ અને તાજી ફૂટેલી ફુલ મનને તરબતર કરી દે છે. સુષ્ટિના સર્જનકર્તાનો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. પણ કોઈ વુદ્ધા, પૂજા નિમિત્તે દેવને ચઢાવવાના બહાને ફૂલ તોડી લે છે ત્યારે શરીરમાંથી એક અંગ ઓછું થયા જેવી કારાવાર પીડા થાય છે. તેમને કેમ કહેવું, સમ જાવતું-પણ, પુષ્પ, પ્રકૃતિ પ્રસુના પ્રતિનિધિ છે. ધ્યાનથી જુઓ.. જે ધારશો, માનશો તે દેવના દર્શન થશે !

હેલે :
માણસની ખરી ઓળખ ત્યારે થાય, તે નવરાશના સમયમાં શું, કેવું અને કોનું કામ કરે છે !

આરપાર રાઘવજી માહસ

નવો યુગ, નવી દુનિયા તો વિચારો જુના શા માટે ?

મિત્રો, આખા જીવન દરમિયાન આપણને આપણું જીવન બદલવાની ઘણી ઓછી તક મળતી હોય છે. આપણને કેટલીયે વાર એવું લાગ્યું હશે કે આપણામાં જે લાયકાત છે એના કરતા આપણને ઓછું મળ્યું છે. એ પછી નોકરી હોય કે ધંધો. અને આપણી આસપાસ આપણને એવું પણ જોવા મળે છે કે જેનામાં કોઈ આવડત નથી. વૃદ્ધ શિક્ષણ નથી એવા માણસો આપણા કરતા ખુબ વધુ રૂપિયા કમાતા હોય છે. એના એક બે કારણો છે. જેના વિશે આપણે કદી વિચારતા હોતા નથી. એ છે પરિશ્રમ અને સાહસ. આ બે કારણોથી એ વ્યક્તિ ઓછી આવડત હોવા છતાંય, ઓછું શિક્ષણ હોવા છતાંય આપણા કરતા વધુ કમાતી હોય છે. અને ત્રીજી સૌથી અગત્યની બાબત એનામાં રહેલી "તક" ને ઓળખવાની સમજણ. આ સંદર્ભના ઘણા ઉદાહરણો હું આપી શકું એમ છે. પણ વાત આપણાથી જોડાયેલી રહે તો વધુ સારું. આપણે આપણા જીવન વિશે વિચારીશું તો આપણને પણ ઘણીવાર એવી તક મળી હશે પણ આપણે એને ઓળખી નહીં શક્યા હોય અથવા એની અવગણના કરી હશે અથવા વ્યક્તિગત કે પારિવારિક વેપારિક સંક્રુષ્ટિતાને કારણે કે આપણા મુદ્દના શંકાશીલ સ્વભાવને કારણે એ આવેલી "તક" ને આપણે વાચી દીધી હશે. આવા સમયે આપણે ભાવગ્યને વચ્ચે આવીને જાનને સમજાવીએ છીએ. પરંતુ ભાગ્ય પણ જે વ્યક્તિ પરિશ્રમ કરે એની સાથે જ હોય છે. એ એટલું જ સત્ય છે. અને પરિશ્રમ થકી ભાગ્યને ય બદલી શકાય છે. મારા અભ્યાસથી હું સમજ્યો છું કે આપણામાં સૌથી મોટો પ્રભેલમ હોય તો એ છે કે આપણી સામે જ્યારે પણ કોઈ નવી વાત આવે ત્યારે આપણે એને શંકાની નજરે જોઈએ છીએ. મૂલવીએ છીએ. પરિણામે એ વાત આપણે જે રીતે સમજવી જોઈએ તે રીતે સમજી શકતા નથી. કેમ કે એ સમજતી વખતે આપણી બુદ્ધિના દરવાજે જ શંકાનો એક મોટો ક્રીડો બેઠો હોય છે જે પોઝિટીવ સમજણને અંદર જવા કોઈ નવી વાત અને નકામા નેગેટિવ વાયરસો ઊભા કરીને આપણા માનસને બગાડે છે આપણને યથાવત પરિસ્થિતિમાં જ રાખે છે. અને આપણે આવેલી તકને ગુમાવી દઈએ છીએ. હું માનું છું કે આવું તમારી સાથે કેટલીયે વાર બન્યું હશે. અને માણસમાનનો સ્વભાવ છે કે જે વસ્તુમાં કમ છે તેને ધરતી રાખે છે.

હોય એમાં ફરીવાર ના પડવું. અથવા જે ધંધામાં એક વાર નિષ્ફળ ગયા હોઈએ એમાં ફરીથી પ્રયત્ન ના કરવો. આવી બધી માન્યતા કે સમજણ લઈને આપણે જીવતા હોઈએ છીએ જે રીતે લાખો કરોડો લોકો જીવે છે.

મિત્રો, આપણે કદી નવું વિચારવું જ નથી. જે જિંદગી મળી છે, જે પરિસ્થિતિ મળી છે જે શિક્ષણ મળ્યું છે અનુભવો મળ્યા છે, જે સંસ્કાર મળ્યા છે જે સમજણ મળી છે એ બધું લઈને આપણે વર્ષોથી ખુબ ઓછી આવકમાં જીવતા રહ્યા છીએ. દસ વીસ હજાર કમાવા માટે સખત મહેનત કરીએ છીએ. દિવસના ૧૫/૧૬ કલાક નોકરી કે ધંધો કરીએ છીએ તો પણ પુરું થતું નથી. સંતાનોની સ્કૂલ ફી, હોસ્પિટલના ખર્ચા, આ મોંઘવારીમાં ઘરના ત્રણ ચાર વ્યક્તિનું પુરું કરવું કે એક બેડરૂમના નાના મકાનના હુમ્તામાં જ આપણી મોટાભાગની ઉંમર વિતી જતી હોય છે. બાળપણથી જ સંજોગો, પરિસ્થિતિ અને એને કારણે આપણામાં વિકસેલી અસમજણ આપણને ક્યારેય આગળ વધવા દેતી નથી. કે નવું સાહસ કરવા દેતી નથી. કેમ કે આપણી બુદ્ધિને દરવાજે ૨૪ કલાક શંકાનો એક મોટો ક્રીડો બેઠો જ હોય છે. અને આ ક્રીડાને સોમાંથી બે ચાર લોકો જ મારી શકતા હોય છે જે આપણી આસપાસ હોય છે આપણા કરતા ઓછી આવડત હોવા છતાંય આપણા કરતા વધુ કમાતા હોય છે.

મિત્રો, આજે ૨૧મી સદીમાં બધું જ બદલાઈ રહ્યું છે. જે એક સમયે એસ.ટી.ડી. પીસીઓની બોલબાલા હતી, ફોન કરવા માટે લાંબી લાંબી લાઈનો લાગતી હતી તે બિઝનેસનું આજે ક્યાંય નામોનિશાન નથી રહ્યું. આવા ઘણા બિઝનેસ જો આજે લૂપ્ત થઈ રહ્યા છે. આજે મોટાભાગનો બિઝનેસ ઓન લાઈન થઈ રહ્યો છે. આજે જીવન જરૂરિયાતની તમામ વસ્તુઓ ઓન લાઈન મળે છે. તૈયાર જમવાનું પણ ઓનલાઈન બુકિંગ થાય છે. જેની પાસે પોતાની એક પણ કાર નથી એ "ઉભર" કંપનીમાં લાખો કરોડો છે અને કોઈક કારમાં પગ વર્ષથી ઓછી હોય છે...! બોલે તો ભલે આપણે એમ કહેતા હોઈએ કે હિન્દુસ્તાનીઓનું દિલ મોટું હોય છે પણ એ ના ભુલશો કે મોટાની સાથે સાથે એ કમજોર પણ એટલું જ છે...!!!! એવું કહેવામાં આવે છે કે, ફક્ત અમુક ઉંમર પછી જ હૃદયરોગનો હુમલો થવાની સંભાવના છે, અથવા તો એવા લોકોને હાર્ટએટેક થવાની સંભાવના છે કે, જેમના પરિવારમાં પહેલા કોઈ વ્યક્તિને આ રોગ થયો હોય. પરંતુ હવે એવું નથી. ડોક્ટરો તો ત્યાં સુધી કહે છે કે એમની પાસે તો ૧૮-૨૦

નંબર છે. (યુગલ જ્ઞાન)

મિત્રો, આ શું બતાવે છે ? એક વિચાર, એક આઈડિયા, એક સાહસ, એક નિષ્ણય, એક નિશ્ચય આપણી આખી દુનિયા બદલી શકે છે. હવે ધંધાની પદ્ધતિ બદલાઈ છે. રીત બદલાઈ છે. કોઈ મોટો બિઝનેસ કરવા જરૂરી નથી કે લાખો કરોડો રૂપિયાનું રોકાણ કરવું જ પડે, જરૂરી નથી કે ૨૫/૫૦ લાખ નાખીને કોઈ દુકાન કે બ્યુટીપાર્લર કે રેસ્ટોરન્ટ ખોલો તો જ રૂપિયા કમાઈ શકાય. આજે દુનિયામાં ઘણા બિઝનેસ અને હવે કે એકદમ ઓછા રોકાણમાં લાખો કરોડો રૂપિયા કમાઈ શકાય છે. આજે ઓનલાઈન બિઝનેસમાં સ્કૂલોમાં અભ્યાસ કરતા ડોક્ટરોનો ઘેર બેઠા લાખો રૂપિયા કમાય છે. જેમની પાસે માત્ર એક લેપટોપ સિવાય કશું જ નથી. પરંતુ આપણે હજીયે એ જ જુની પરંપરામાં, સમજણમાં જીવીએ છીએ. આપણે માનીએ છીએ કે ૨૫/૫૦ લાખની લોન લઈને કે ઘરના રોકીને કોઈ દુકાન ખોલીએ એને જ બિઝનેસ કહેવાય. અને આ બિઝનેસ હરકોઈ કરી શકતા નથી તેથી આવી દુકાનમાં કે કોઈ કંપનીમાં કે શોરૂમમાં કે મોલમાં આપણે એકદમ ટૂંકા પગારમાં નોકરીએ લાગી જઈએ છીએ. અને આપણી સંઘર્ષયાત્રા શરૂ થાય છે. બે, પાંચ, દસ વર્ષ આમ જ નીકળી જાય છે પણ આપણે આપણા વિચારો, અસમજણ ત્યજી શકતા નથી. આપણી માન્યતાઓ છોડી શકતા નથી. કારણ આપણી બુદ્ધિના દરવાજે બેઠેલો પેલો શંકાનો મોટો ક્રીડો. આપણે કોઈ કંપનીના માલિકની માટે ૧૨/૧૫ કલાક કામ કરીને રોજના માંડમાંડ બસો ત્રણ સો કમાઈએ છીએ. અને આપણા જેવા ૨૫/૫૦ કે ૧૦૦/૨૦૦ કારીગરોની મહેનતને કારણે એ માલિકો સ્માર્ટવર્કથી રોજના હજારો, લાખો કમાતા હોય છે. કેમ કે આજે સ્માર્ટવર્કનો યુગ છે. ફિઝિકલી મહેનતને બદલે બુદ્ધિની તકાતથી,

ટીમવર્કની તકાતથી રૂપિયા કમાવાનો યુગ છે. ધારો કે આપણી કોઈ કંપની છે અને એમાં આપણી નીચે માત્ર ૫૦ લોકો જ રોજના ૮/૧૦ કલાક કામ કરે છે તો ય આપણી માટે રોજના ૪૦૦/૫૦૦ કલાકો થાય જેનું વળતર આપણને હજારો/લાખોમાં મળે છે. પણ આવું વિચારવાવાળા કેટલા ? દુનિયામાં જે કોઈ અમીરલોકો છે તેઓ પોતાની મહેનતથી અમીર નથી થયા પણ પોતાની નીચે કામ કરવાવાળા માણસોની મહેનતથી અમીર થયા છે. ટીમવર્કથી અમીર બન્યા છે. આજે દુનિયામાં અને હવે તો ભારતમાં પણ એવા અનેક બિઝનેસ શરૂ થયા છે જેમાં આપણે આપણી મહેનતથી ટીમ બનાવીને હજારો/લાખો કમાઈ શકીએ છીએ. પણ આપણી માનસિકતા દુકાન, કંપની, પેઢી કે ફેક્ટરીની નોકરીની માનસિકતામાંથી બહાર જ નથી આવતી. આખી દુનિયા બદલાઈ ગઈ, આપણી સંસ્કૃતિ સુદા બદલાઈ રહી છે, બધી ટેકનોલોજી બદલાઈ રહી છે. બિઝનેસની વ્યાખ્યા બદલાઈ રહી છે પણ બિઝનેસ વિશેના આપણા વિચારો બદલાતા નથી, સમજણ બદલાતી નથી. અને પરિણામે આપણે દસ વીસ વર્ષ પહેલા જ્યા હતા આજે પણ ત્યા જ છીએ. આપણી પરિસ્થિતિમાં કોઈ ફરક પડ્યો નથી. આપણે મોટાભાગે મોટા કામ એટલે કરી શકતા નથી હોતા કે એ કામ કરવાની આપણે હિંમત નથી કરતા. દરેક વખતે જુદા જુદા ધંધામાં નિષ્ફળ જવું એના કરતા એક ને એક ધંધામાં બે ચાર વાર નિષ્ફળ જવાથી — આત્મનિરીક્ષણ કરવાથી એ ધંધામાં જે જોરદાર રીતે સફળ થઈ શકાય છે પણ આપણે એવું કરવાની હિંમત અને માનસિકતા ધરાવતા હોતા નથી. કારણ કે નિષ્ફળતા એ જ સફળતાનું પ્રથમ પગથિયું છે.

તો આવો, આપણે સૌ સાથે મળીને આપણી દુનિયા બદલીએ. જીવનમાં કોઈક પરિવર્તન લાવવાની હિંમત કેળવીએ, આપણા સૌના જીવનમાં એક એવી તક આવે જેની કદાચ આપણે વર્ષોથી રાહ જોઈ રહ્યા હોઈએ. અથવા એ તક આપણી રાહ જોઈ રહી હોય. અને એ તકને ઓળખવાની ઈશ્વર આપણને સૌને શક્તિ આપે.

- 942606061.india@gmail.com

‘હાર્ટ’ ને રાખો હેલ્થી, ‘એટેક’ ને રાખો દૂર ...!

એકદર્સ પર સારૂ દેખાવાનું દેખાણ હોય છે નહીં તો કામ ન મળવાનું પ્રેશર રહે છે. સિક્સ પેકસ અને બોડીને કુલ્લી ફિટ રાખવાની ઈચ્છા ગણો કે જરૂરિયાત આ ખતરનાં વધારે છે. અસલમાં કોઈ બીમારીની અને પાસ તો આવી જીવલેણ બીમારીની વાત આવે તો આપણે એમ કહીએ કે ગઢપણમાં સાર્ઈટ ટપચા પછી કે એનાથી પણ વધુ ઉંમરે આવા રોગો આવે પણ એનાથી વિપરીત ૪૦ કે ૫૦ વર્ષની ઉંમરમાં આવતા આવા એટેકોએ આપણી આ માન્યતાને ઊંધી પાડી દીધી છે. ડોક્ટરોથી લઈને તબીબી આલમ પણ વિચારમાં પડી ગઈ છે કે મોટાભાગે ૬૦ ની આસપાસ આવતો આ હાર્ટ એટેક આટલી નાની ઉંમરમાં કેમ આવતો થઈ ગયો છે ? એક સમયે ચિંતા અને અસફળતા સાથે હાર્ટએટેકની બીમારી સંક્રામ્યેલ હતી, પરંતુ હવે તો પૈસાદાર, નામાંકિત, નિયમિત જીમ જનાર લોકો પણ તેનો શિકાર થવા લાગ્યા છે.

ઈંડિયન એક્સપ્રેસમાં છપાયેલા એક રિપોર્ટ મુજબ ભારતીયોમાં પશ્ચિમના દેશોના મુકાબલે દિલ સંબંધિત બીમારીઓ ૧૦ વર્ષ વહેલી આવી રહી છે. ભારતમાં દર વર્ષે હાર્ટને લગતી બિમારીઓથી મૃત્યુ પામતા લોકોની સંખ્યા ૩૦ લાખ જેટલી છે અને વધુ ચોક્કાવારની વાત એ છે કે આમાંથી ૪૦% લોકોની ઉંમર ૫૫ વર્ષથી ઓછી હોય છે...! બોલે તો ભલે આપણે એમ કહેતા હોઈએ કે હિન્દુસ્તાનીઓનું દિલ મોટું હોય છે પણ એ ના ભુલશો કે મોટાની સાથે સાથે એ કમજોર પણ એટલું જ છે...!!!! એવું કહેવામાં આવે છે કે, ફક્ત અમુક ઉંમર પછી જ હૃદયરોગનો હુમલો થવાની સંભાવના છે, અથવા તો એવા લોકોને હાર્ટએટેક થવાની સંભાવના છે કે, જેમના પરિવારમાં પહેલા કોઈ વ્યક્તિને આ રોગ થયો હોય. પરંતુ હવે એવું નથી. ડોક્ટરો તો ત્યાં સુધી કહે છે કે એમની પાસે તો ૧૮-૨૦

વર્ષના હૃદય રોગના દર્દીઓ પણ આવે છે. જો કે ડોક્ટરોના મતે આટલી નાની ઉંમરે આવતા હાર્ટએટેકના કારણોમાં અનિયમિત જીવનશૈલી, ધૂમ્રપાન, આલ્કોહોલ, જંક ફૂડનું સેવન, ઓવરટાઈમ અને તણાવ શામેલ છે. આ બધા કારણો તો છે જ પણ એની સાથે સાથે તણાવ એટલે કે, સ્ટ્રેસ પણ એક મહત્વનું કારણ છે. ભાગદોડભરી જિંદગીમાં સતત નોકરી કે ધંધા કે ઈવન સંબંધોમાં તણાવ રહે છે જેણે લીધે શરીર અને મન સ્વસ્થ રહી શકતા નથી અને અલ્ટીમેટલી તે તમારા હૃદય અને મગજને પણ અસર કરે છે અને ભોગ બની શકો છો હાર્ટએટેકના..!

અને આ હાર્ટએટેક તણાવ બોલે તો સ્ટ્રેસનું એક કારણ સોશિયલ મીડિયા પણ ખરું જ..! લાઈટુ, ક્રોમેન્ટુ અને ફોટાવની આંધળી દોટ જેના જીવનમાં ચોવીસે કલાક વણાઈ ગઈ હોય એવા સોશિયલ મીડિયા શૂરવીરોમાં બીજાથી સારા દેખાવાનું, વધુ લાઈટુ ઉઘરાવાનું વગેરે વગેરે એ એમને એમની જાન બહાર એક અદ્રશ્ય સ્ટ્રેસ પર લઈ જાય છે. કોરોનાની ખરાબ અસરોની સાથે સાથે એક સારી અસર એ થઈ છે કે આપણે આપણા સ્વાસ્થ્ય પ્રત્યે વધુ જાગૃત થાય છીએ પણ એમ દંતાંયે હાર્ટ બોલે તો હૃદયની સ્વસ્થતા માટે હજુ જોઈએ એટલા જાગૃત તો નથી જ અને એનું કારણ થોડી ઘણી ગેરસમજો પણ છે જ. મોટાભાગે આપણે હાર્ટએટેકનું કારણ કોલેસ્ટ્રોલ કે બ્લડ પ્રેશરને માનીએ

છીએ અને એને લીધે દર દર મહિને બ્લડ રિપોર્ટ કઢાવતા થઈ ગયા છીએ પણ આ બે ની સાથે સાથે તણાવ અને વ્યસનો પણ એટલો જ ભાગ ભજવે છે હાર્ટએટેકમાં. શરાબ અને ધૂમ્રપાન આ બે સર્વસામાન્ય વ્યસનો છે અને એનો વ્યાપક દિવસે દિવસે વધતો જાય છે તેનાથી વધુ વધારાની સમસ્યા થાય છે અને હૃદયરોગ થાય છે. વધુ દારૂ પીવાથી બ્લડ પ્રેશર વધે છે, જેની સીધી અસર રક્ત વાહિનીઓ પર પડે છે, જેના કારણે હાર્ટ પિંચીગરૂ થઈ જાય છે. તેનાથી હાર્ટ એટેકનું જોખમ વધે છે.

વ્યસન જેવું જ બીજું છે જંક ફૂડનું વધતું ચલણ. કોરોનાકાળમાં હેલ્થી ખોરાકનું મહત્વ સમજાયેવું પણ હવે કોરોના ઓછો થતાં જ ફરીથી ફાટી રહ્યાં છે અને જંક ફૂડનું ચલણ જૈસે સે સે થઈ ગયું છે. મહિલાઓમાં પણ હાર્ટ એટેકનું પ્રમાણ વધતું જાય છે પહેલા એવું હતું કે પિરિયડ બંધ થાય પછી એનું જોખમ રહેતું પણ હવે આ જોખમ મેનોપોઝમાં આવતા વધી ગયું છે. પહેલા આ રાજરોગ વાંશિક હતો બોલે તો કુટુંબમાં કોઈને હોય તો એનો વારસો આપણ આપણે આવે પણ હવે ખરાબ ખાનપાન અને જીવનશૈલીને લીધે આપણે આ રોગ વારસામાં ના હોય તો પણ પેદા કરી રહ્યા છીએ. અને એનું એક બીજું કારણ એ પણ છે કે આપણી લાઈફ બહુ એક્ટિવ નથી રહી. લગભગ લગભગ બેઠાડું જીવન જીવતા થઈ ગયા છીએ અને જંક ફૂડનું વ્યાપક સર્વાવેશ કરવો, બ્રિથિંગ એક્સરસાઈઝ જેમ કે પ્રાણાયામ વધુ કરવા, પૂરતી ઊંધ લેવી, શક્ય હોય ત્યાં સુધી કોઈ વાત-વસ્તુ કે સંજોગનું સ્ટ્રેસ ઓછું કે નહ